

Carmela García ***Imatges de(l) poder*** ***Cartografia de l'invisible***

18 de maig – 17 de setembre 2017

Jóvenes Desobedientes (2017). Carmela García

Colabora:

comunicacion@ivam.es

Carmela García. Imatges de(l) poder-Cartografia de l'invisible

18 de maig– 17 de setembre, 2017

Galeria 6. IVAM, Centre Julio González

Comissariat: Carmela García

L'IVAM presenta l'exposició ***Carmela García. Imatges de (l) poder-Cartografia de l'invisible*** que reuneix 13 fotografies de gran format i un vídeo realitzats expressament per a aquesta mostra per l'artista canària Carmela García (Lanzarote, 1964) en els que desafia el discurs hegemònic des d'una perspectiva de gènere. Prenent com a punt de partida a Lucía Sánchez Saornil (Luciano Sansaor), anarquista, creadora de l'organització (que encara existeix) 'Mujeres Libres', activista i poeta lesbiana, **Carmela García indaga sobre les dones en l'espai públic, la seua presència i la seua absència, així com les seues estratègies per fer-se visibles i assolir els seus objectius.**

Mujeres libres (2017). Carmela García

Dones com **Sara Berenguer**, també Dona Lliure, Alejandra Soler o la seua amiga, la pintora **Manuela Ballester**, formen igualment part d'aquesta recerca a través d'empremtes subtils en un espai subjectiu pel qual transita la mostra, per trobar els vincles amb un passat gloriós que condueixen al present més o menys combatiu.

El projecte es basa en tres eixos: **les biografies** d'algunes d'aquestes dones, utilitzades com a referències simbòliques mitjançant xicotets detalls engrandits de les seues pintures, les seues signatures, memòries inèdites, autoretrats o arxius; **l'associacionisme** representat per retrats de grups de dones que operen juntes com una manera d'ocupar l'espai públic i tindre així més presència cultural o política; i **els espais i carrers de la ciutat** com a creadors de sentit i de memòria.

Mujeres antifascistas (2017). Carmela García

L'element central de l'obra de Carmela García és una invitació a repensar el món per canviar-ho com a fórmula de creació. El seu treball aborda la doble necessitat d'**avaluar la construcció de la història que ens han explicat i renarrar els relats sobre els quals s'ha construït l'imaginari col·lectiu**. Aquesta reescriptura la du a terme des d'una perspectiva de gènere al mateix temps que reivindica una consideració diferent del femení al món.

La cultura, entesa com a tradició, ha establert una sèrie de sòlides referències de lectura del món. En aquesta exposició, **Carmela García articula un mapa en el qual es monumentalitzen i destaquen fites del paisatge que fins ara havien estat ocults al discurs del patriarcat històric**. La mostra revisa els anys 1936-1937 en els quals van esdevindre multitud de trobades internacionals entre dones molt rellevants en el terreny de les arts, les lletres i

la política. Dones que van conquerir l'espai públic i altes cotes de llibertat i que, no obstant això, ara no formen part del nostre imaginari.

La reflexió que realitza l'artista gira entorn del procés subjectiu del que té a veure amb les empaties, amb les passions, o les amistats que van donant sentit als col·lectius; les relacions i contactes que Lucía Sánchez mantindrà amb aquests personatges i les xarxes de solidaritat, la transmissió de coneixement i les seues influències.

Així, les iconografies plantejades al·ludeixen a temes i codis de representació que tradicionalment arrossega la història i dels quals hem assumit les construccions a través de l'art i la mirada.

Per dur a terme la creació d'aquest nou relat l'artista ha realitzat un **intens treball d'investigació en arxius** a través de material com fotografies, textos, trobades públiques documentats, entrevistes i contactes directes amb associacions i persones, a més de localitzar els centres de poder i els carrers que van ser i continuen sent testimonis d'això.

Women in Black (2017). Carmela García

Aquests retalls de les biografies, continguts poètics, fragments de textos, declaracions aïllades, unitats mínimes que indiquen alguna cosa (biografemes)... constitueixen el material necessari per a la creació del relat en

l'exposició que també inclou un mapa subjectiu de les empremtes que van anar deixant aquestes dones.

A la mostra es presenta així mateix una peça de vídeo en què un equip de futbol de dones lesbianes apareix ocupant una sala de juntes, un espai representatiu del patriarcat.

Imágenes del poder (2017). Carmela García. Vídeo

L'essència d'aquest projecte de Carmela García per a l'IVAM és **la realització d'una aportació i un acostament poètic a la construcció d'altres històries**, altres genealogies possibles per reconèixer altres formes d'habitar/imaginar l'espai i nomenar-per manifestar el poder.

Tan necessari per l'artístic com pel social, el treball de Carmela García aborda la ficció per situar-se en els límits de la realitat, capaç de posar-nos a prova a l'hora de determinar el que entenem per real i el que no. La seua contínua investigació sobre gènere i identitat la situen entre les artistes més compromeses amb el feminisme.

Amb motiu de l'exposició, l'IVAM editarà un catàleg amb textos de l'artista Carmela García i la crítica d'art Margarita Aizpuru.